

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLIV. Modum Orandi exponit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

PUNCT. III. *Lucerna corporis tui, est oculus tuus.*
Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen, quod in te est, tenebrae sunt; ipsae tenebrae quantae erunt? à v. 22. His verbis alteram Christus conditionem Boni operis indicat: nempe ut Intentio nostra sit simplicissima, unicè ad Divinum Beneplacitum ordinata: nisi autem talis sit, hoc ipso à Christo jam dicitur: *Oculus nequam.* Qui enim præter DEI Beneplacitum aliud quidpiam intendit, ignominiam facit DEO; quia nec DEVS ipsi sufficit, nec Præmium ab ipso conferendum; & ideo opus suum tenebrosum, id est, Honestatis luce destitutum reddit. Cùm ergo per opera mala DEVM quotidie offendas, & per Opera bona pro malis satisfacere debeas, attende, ne ipsa Opera bona sint mala. Quia verò hoc valde frequenter contingit, ideo etiam si multa Opera bona tibi videaris fecisse, te humilia, & time, cum Isaia c. 64. v. 6. dicens: *Facti sumus, ut immundus, omnes nos, & quasi pannus menstruata universa iustitia nostra.*

MEDITATIO CCLIV.

Modum Orandi exponit.

Matth. 6. v. 7. Luc. 11. v. 1.

PUNCTUM I. Postquam Christus docuit Discipulos & turbam præsentem in monte, quomodo Oratio & cetera bona Opera occultè, non autem ex intentione vanæ gloriæ apud homines sibi comparanda,

dæ, fieri debeant; tradidit illis etiam Modum & formam sequentem Orandi, quam, ut patet ex S. Luca cap. 11. v. 1. alio in loco & tempore repetivit: *Orantes autem nolite multum loqui, sicut Ethnici. Putant enim, quod in multo loquio suo exaudiantur.* (unde etiam parvæ estimatur longa Oratio vocalis, interna Devotione & Attentione destituta) *Nolite ergo assimilari eis. Scit enim Pater Vester, quid opus sit vobis, antequam petitis eum* (ideo non opus est multis verbis, sed magna fiducia, quam gerit filius erga Amantissimum Patrem conscium indigentia filij) *Sic ergo orabitis. Pater noster qui es in Cælis.* Matth. 6. Hoc Orationis exordium comprehendit paucis modum orandi. Debet enim Oratio fieri in statu Gratia, per quam adoptamur in Filios DEI, eumque Patrem nostrum merito appellamus, ut S. Paulus Rom. 8. v. 15. scribit: *Accepti Spiritum Adoptionis Filiorum, in quo clamamus Abba* (Pater) Debet etiam fieri prædicta, cum fiducia filij erga DEVM, ut Patrem titulo Creationis, Regenerationis, & Justificationis, sive Adoptionis. Debet quoque fieri attenta cum mentis Elevatione in Cælum; ideo licet DEVS per Immensitatem ubique sit, specialiter tamen in principio Orationis dicitur esse *in Cælis*. Propterea & Mens, & Conversatio nostra debet esse in Cælis, nec aliò debet mens evagari. Necessè insuper est, ut DEO & Proximo simus per Charitatem uniti, quæ Unio indicatur per vocem *Noster*. Unde ea, quæ per totam Orationem quis petit pro se, petit etiam pro Proximo suo, semper plurali numero loquens.

PUNCT. II. Præmissis exordio subjunguntur septem Petitiones, quarum priores quatuor continent

Bona

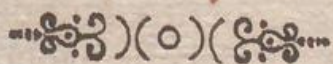
Bona, quæ petimus nobis conferri; tres posteriores continent mala, quæ petimus nobis auferri. In ipsis autem Bonis petendis rursus ordo observandus est; sicut Christus apud citatum Matth. cap. 6. v. 33. dixit: *Quærite ergo primum Regnum DEI, & Justitiam ejus; & hæc omnia (nempe temporalia Bona) adjicientur Vobis.* Igitur hoc puncto considera, imprimis petenda esse ea bona, quæ primis tribus petitionibus proponuntur, nimirum purè Spiritualia, & terrenis ac Corporalibus bonis longè altiora, inter quæ primum locum sibi vendicat Honor & Gloria ipsius DEI; hinc Prima Petitione dicimus: *Sanctificetur Nomen tuum.* Id est, quidquid Perfectionum Divinarum hac Voce: *DEVS*: significatur, ab omnibus agnoscat, verbis & factis semper laudetur, & colatur, & sic pro infinitè Sancto, seu infinitè Perfecto, omni honore ac laude digno habeatur. Quod itaque prima hac petitione DEVM precaris, hoc opere exequere, & huc omnis tua Intentio ac studium feratur, ut tum à te ipso, tum ab alijs Nomen DEI dicto modo sanctificetur, tūque veluti Filius DEI Adoptivus cum Unigenito Filio ejus in fine vitæ dicere possis: *Ego te Clarificavi super terram: Opus consummavi, quod dedisti mihi, ut faciam: & nunc Clarifica me Tu Pater apud te ipsum.* Joan. 16. v. 4. *Manifestavi Nomen tuum hominibus.* v. 6. Sic mereberis etiam in Cælo cum omnibus Beatis una voce clamare: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEVS Sabaoth: plena est omnis Terra Gloriâ ejus.* Isa. 6. Propterea mox sequitur Secunda Petitio, qua ut in Cælo Patrem Nostrum, & Nomen ejus Paternum possimus perpetuò sanctificare, & ipsi infinitæ Sanctitatis laudem accinere, rogamus, ut veluti Filij in

Hære.

Hæreditatem Regni Cælorum admittamur, dicentes: *Adveniat Regnum tuum.* Quia autem hujus Regni hæreditas non datur, nisi Filijs Obedientibus Patri; hinc statim additur Tertia Petitio: *Fiat Voluntas tua sicut in Cælo, & in Terra.* Nempe ita Perfectè, & inconstanter. Cura, ut hoc non solis Verbis, sed ipsius opere etiam petas, ac impleas, & veluti Obediens Filius DEI Unigenitus, dicere queas: *Ego, quæ placita sunt ei, facio semper.* Joan. 8. v. 29. Non tantum autem pete, ut à te, & ab omnibus hominibus fiat Voluntas DEI; sed etiam, ut à DEO fiat Voluntas ejus de rebus tuis omnibus; atque adeò tam in prosperis, quàm in adversis fiat Voluntas DEI.

PUNCT. III. Præter Bona Spiritualia & Cælestia etiam nobis necessaria sunt terrena, & corporalia Bona, pro ejus sustentatione, & incolumitate. Ita que subjungitur Quarta Petitio. *Panem Nostrum* (id est, est, Nobis convenientem) *Supersubstantialem* (id est, ut plerique Patres & Interpretes explicant, supersubstantialem) *Substantiam hominis, sive ad Substantiam & Naturam hominis ordinatum, & ad illius quotidianam necessitatem requisitum: ideo apud S. Lucam c. 11. v. 3. substituitur clarior, & ab Ecclesia usitata Vox Quotidianum.* Syrus textus legit *Panem indigentia nostra* Arabicus *panem sufficientem*) *da nobis hodie.* Matth. 6. v. 11. Circa hanc Petitionem considera, sicut homo constat Corpore & Animâ, ita ex communi doctrina SS. Patrum & Doctorum non solum Panem Corporis, nec solum Panem Animæ, sed utrumque per Panem & Panis nomine comprehendi omnia bona necessaria. Animæ autem vel maximè est necessarius Panis Eucharisticus, vel sumptione perceptus, vel in Sacri-

cio Missæ DEO pro nobis quotidie oblatus, & Panis Verbi Divini, & internarum Illustrationum, aliorumque auxiliorum Gratia, & mediorum Salutis. Corpori verò est necessarius victus, vestitus, habitatio &c. quæ omnia Panis vocabulo includuntur; sicut quando quis dicitur, labore manuum *Panem* lucrari, id est, omnia necessaria. Hinc disce, nec in cibo & potu delicias, nec in vestitu splendorem, nec alia bona inutilia, vel noxia petenda esse; hæc enim salubris Panis ad quotidianam necessitatem restricto vocabulo minimè continentur. Præterea nimiam cupiditatem habendi, & immoderatam sollicitudinem in futurum reprimant geminæ illæ voces: *Quotidianum*: vel: *super substantialem*: &: *Hodie*: ideo inquit Christus cit. cap. 6. v. 31. *Nolite solliciti esse in crastinum*. Quibus tamen verbis non debitam providentiam, sed immodicam sollicitudinem prohibet: imò si Familiæ cura tibi incumbit, & si DEI quasi personam geris, ne negligas providere Subditis, neque avarè & parcè subministres illis Panem, quem quotidie à Patre suo Cælesti supplices petunt, & quem DEVS per te illis dare paratus est. Ob eandem causam, si potes, etiam erga Pauperes libenter & liberaliter coopereris DEO, illos enutrienti, & petitem Panem præbenti. Non enim pro te tantum, sed etiam pro alijs Panem petiisti, & accepisti.

G MEDI-